

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו	Talmud Navigator										
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
המקבל שדה מחבירו להשיב מועטות - לא יורענה פשתן, ואין לו בקורות שקמה.											■
קיבלה הימנו לשבע שנים - שנה ראשונה יורענה פשתן, ויש לו בקורות שקמה.											■
בקורות שקמה - אין לו, בשבחה שקמה - יש לו.	אביי:									◆	■
אפילו בשבחה שקמה נמי אין לו.	רבא:									◆	■
המקבל שדה מחבירו והגיע זמנו לצאת - שמין לו.	מיתבי:									■	⊕
מאי לאו - שמין לו בשבחה שקמה?										⊕	
לא, שמין לו ירקא וסילקא.										!	⊕
ירקא וסילקא, נעקור ונשקול										⊕	
בדלא מטא יומא דשוקא.										!	⊕
המקבל שדה מחבירו והגיע שביעית - שמין לו.	תא שמע:									■	⊕
שביעית - מי קא מפקעא ארעא										⊕	
אלא אימא: המקבל שדה מחבירו והגיע יובל - שמין לו.										■	⊕
ואכתי, יובל מי מפקעא קבלנות? לצמיתת, אמר רחמנא										⊕	
אלא אימא: הלוקח שדה מחבירו והגיע יובל - שמין לו.										■	⊕
וכי תימא הכי נמי שמין לו בירקא וסילקא										⊕	
סילקא וירקא ביובל הפקירא הוּא אלא לאו - שבח שקמה										!	⊕
שאני התם דאמר קרא (ויקרא כה) ויצא ממכר בית, ממכר - חוזר, שבח - אינו חוזר.	תרגמא אביי אליבא דרבא:									!	⊕
ונגמר מיניה										⊕	
התם זביני מעליא הוא, ויובל אפקעתא דמלכא היא.										!	⊕
רב פפא קביל ארעא לאספסתא, קדחו בה תאלי.	[רב פפא]										⊕
כי קא מסתלק אמר להו: הבו לי שבחא	[רב פפא]										⊕
אלא מעתה, דיקלא ואלים - הכי נמי דבעי מר שבחיה?	רב שישא בריה דרב אידי לרב פפא:									⊕	⊕
התם לאו אדעתא דהכי נחית, אנא הכא אדעתא דהכי נחיתנא.	אמר ליה: [רב פפא]									!	⊕
כמאן - כאביי										⊕	
בשבחה שקמה יש לך?	דאמר: [אביי]									■	⊕
אפילו תימא כרבא, התם - לית ליה פסידא, הכא - איכא פסידא.	[רב פפא]									!	⊕
מאי פסדתיך - ידא דאספסתא, שקול ידא דאספסתא וזיל	אמר ליה: [רב שישא בריה דרב אידי]									⊕	
אנא כורכמא רישקא רבאי.	אמר ליה: [רב פפא]									!	⊕
אמר ליה: גלית אדעתך דלמשקל ואסתלוקי עבדת - שקל כורכמא רישקא וזיל, אין לך אלא דמי עצים בלבד.	אמר ליה: [רב שישא בריה דרב אידי]									■	⊕
רב ביבי בר אביי קביל ארעא ואהדר ליה משוניתא, קדחו ביה זרדתא.	[רב ביבי בר אביי]										⊕

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי קא מיסתלק אמר להו: הבו לי שבחאי.	[רב ביבי בר אבין]											◊	קט.
משום דאתיתו ממולאי אמריתו מילי מולייתא? אפילו רב פפא לא אמר אלא דאית ליה פסידא, הכא - מאי פסידא אית לך?	רב פפא:											◊	קט.
רב יוסף הוה ליה ההוא שתלא, שכיב ושבק חמשה חתנוותא.	[רב יוסף]											◊	קט.
אמר: עד האידנא - חד, השתא - חמשה. עד האידנא לא הוו סמכו אהדדי ולא מפסדו לי, השתא חמשה, סמכו אהדדי ומפסדו לי.												◊	קט.
אי שקליתו שבחייכו ומסתלקיתו - מוטב, ואי לא - מסליקנא לכו בלא שבחא.	אמר להו: [רב יוסף]											◊	קט.
האי שתלא דשכיב - יורשים דיליה מסתלקין להו בלא שבחא.	דאמר רב יהודה, ואיתימא רב הונא, ואיתימא רב נחמן:											◊	קט.
ולאו מילתא היא.													קט.
ההוא שתלא דאמר להו: אי מפסדינא מסלקנא												◊	קט.
אפסיד.												◊	קט.
מסתלק בלא שבחא.	רב יהודה:											◊	קט.
מסתלק ושקיל שבחא.	רב כהנא:											◊	קט.
דאי אמר אי פסידנא מסתלקנא בלא שבחא - מסתלק בלא שבחא.	ומודה רב כהנא:											◊	קט.
אסמכתא היא, ואסמכתא לא קניא.	רבא:											◊	קט.
ולרבא, מאי שנא מהא דתנן:												?	קט.
אם אוכיר ולא אעביד אשלם במיטבא	[תנן]											?	קט.
התם מאי דאפסיד משלם, הכא - מאי דאפסיד מנכינן ליה, ואידך יהבינן ליה.												!	קט.
רוניא שתלא דרבינא הוה, אפסיד, סלקיה.	[רבינא]											◊	קט.
אתא לקמיה דרבא אמר ליה: חזי מר מאי קא עביד לי?												◊	קט.
שפיר עביד	אמר ליה: [רבא]											◊	קט.
אמר ליה: הא לא התרה ב?												?	קט.
לא צריכא להתרות.	אמר ליה: [רבא]											!	קט.
רבא לטעמיה												■	קט.
מקרי דרדקי, שתלא, טבחא, ואומנא, וספר מתא - כולן כמותרין ועומדין דמי. כללא דמילתא: כל פסידא דלא הדר - כמותרין ועומדין דמי.	דאמר רבא:											■	קט.
ההוא שתלא דאמר להו: הבו לי שבחאי, דבעינא למיסק לארעא דישראל. אתא לקמיה דרב פפא בר שמואל												◊	קט:
הבו ליה שבחיה.	אמר להו: [רב פפא בר שמואל]											■	קט:
איהו אשבח, ארעא לא אשבח?	אמר ליה רבא:											?	קט:
אנא פלגא דשבחא קאמינא לך.	אמר ליה: [רב פפא בר שמואל]											!	קט:
עד האידנא הוה שקול בעל הבית פלגא ושתלא פלגא, השתא בעי למיתב מנתא לאריסא	אמר ליה: [רבא]											?	קט:
ריבעא דשבחא קאמינא.	אמר ליה: [רב פפא בר שמואל]											!	קט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא מציעא-המקבל שדה מחבירו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ריבעא דהוא דנקא	סבר רב אשי למימר:										◇	קטן
באתרא דשקיל שתלא פלגא ואריסא תילתא, האי שתלא דבעי לאסתלוקי יהיבין ליה שבחא ומסלקינן ליה. כי היכי דלא נמשייה הפסד לבעל הבית.	דאמר רב מניומי בריה דרב נחומי:										◇	קטן
אי אמרת בשלמא ריבעא דהוא דנקא - שפיר, אלא אי אמרת ריבעא ממש - קא מטי ליה פסידא לבעל הבית פלגא דנקא												קטן
ולימא ליה: אנת מנתא דילך הב ליה לאריסא, ואנא - מנתא דילי מאי דבעינא עבידנא ביה	רב אחא בריה דרב יוסף לרב אשי:										◇	קטן
אמר: כי מטית לשחיטת קדשים תא ואקשי לי.	[רב אשי]										○	קטן
באתרא דשקיל שתלא פלגא ואריסא תילתא, האי שתלא דבעי איסתלוקי - יהיבין ליה שבחיה ומסלקינן ליה. כי היכי דלא ליפסוד בעל הבית.	גופא, אמר רב מניומי בריה דרב נחומי:										◇	קטן
קופא סבא - פלגא, שטפה נהרא - ריבעא.	רב מניומי בריה דרב נחומי:										◇	קטן
ההוא גברא דמשכון פרדיסא להבריה לעשר שנין, וקש להמש שנין.											○	קטן
פירא הוי	אביי:										◇	קטן
קרנא הוי, וילקח בו קרקע והוא אוכל פירות.	רבא:										◇	קטן
יבש האילן או נקצץ - שניהם אסורים בו, כיצד יעשו - ימכרו לעצים, וילקח בהן קרקע, והוא אוכל פירות.	מיתבי:										◇	קטן
מאי לאו - יבש דומיא דנקצץ, מה נקצץ - בזמנו, אף יבש - בזמנו.											◇	קטן
ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות	וקתני:										◇	קטן
אלמא: קרנא הוי											◇	קטן
לא, נקצץ דומיא דיבש. מה יבש בלא זמנו - אף נקצץ בלא זמנו.											◇	קטן
נפלו לה גפנים וזיתים זקנים - ימכרו לעצים וילקח בהן קרקע, והוא אוכל פירות.	תא שמע:										◇	קטן